

BOG

DET TREDJE RIGE (/BOEGER/DET-TREDJE-RIGE-ROMAN)

Af Karl Ove Knausgård (/forfattere/karl-ove-knausgard) (2023)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A135888648&FRAGMENT=CONTENT)

[Log ind \(/user/login?destination=/boeger/det-tredje-rige-roman\)](/user/login?destination=/boeger/det-tredje-rige-roman) for at anmelde

Karl Ove Knausgård's tredje bog i serien om Morgenstjernen lyser af storslået spænding og er den bedste indtil videre.

TAGS:

DØDEN (/TAXONOMY/TERM/13728)

FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

HVERDAGEN (/TAXONOMY/TERM/4615)

IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/4706)

LIVET (/TAXONOMY/TERM/6482)

MENNESKET (/TAXONOMY/TERM/7118)

OVERNATURLIGE FÆNOMENER (/TAXONOMY/TERM/8112)

RELIGION (/TAXONOMY/TERM/8817)

SAMFUNDSFORHOLD (/TAXONOMY/TERM/9159)

TRO (/TAXONOMY/TERM/10737)

ÆGTESKAB (/TAXONOMY/TERM/11603)

ANMELDELSE

01 maj.23

(/users/mads-damsø)

Af Mads Damsø (/users/mads-damsø)

Skribent

Karl Ove Knausgård's tredje bog i serien om Morgenstjernen lyser af storslået spænding og er den bedste indtil videre.

Da jeg først så titlen på Karl Ove Knausgård's nye bog i serien om Morgenstjernen, smilte jeg for mig selv. 'Det tredje rige' - findes der noget mere Knausgårdsk end at blande Hitler ind i livets overvejelser? Jeg så derfor meget frem til at finde ud af, hvad Hitler-koblingen til de her underligt overnaturlige spændingsromaner mon kunne være rodfæstet i.

"Valdemar var ikke nazist, selvom mange troede det. Når han talte om Det Tredje Rige, var det ikke nazisterne han talte om, men noget de havde troet på i middelalderen, at Det Første Rige var Guds tid, Det Andet Rige var Jesu tid, og Det Tredje Rige var Helligåndens tid. Vi er på vej ind i Det Tredje Rige, havde han sagt."

A-ha og nå. Sådan tog den gode Knausgård altså fusen på mig. Det skulle i denne omgang alligevel ikke handle om Hitler. Og godt det samme, for bogprojektet synes heller ikke at invitere til sådanne tanker midt i efterforskningen af et tredobbelt drab på medlemmerne af et metalband, alt imens naturen går amok, og der de seneste seks dage, siden Morgenstjernen først blev set på himlen, ikke er nogen, der er døde i Norge, ja måske endda i hele verden.

I det 'Det tredje rige' vender vi over de 500 sider hjem til Nutids-Norge igen, efter vi i toeren først tog en afstikker på 400 sider tilbage til 80'erne for at hilse på den unge og helt igennem fantastiske Syvert Løyning, og siden fulgte ham som voksen fra sin halvsøsters synsvinkel, idet han i bogens anden halvdel besøgte hende i Rusland, lige som det nye himmellegeme viste sig.

I den tredje bog i serien, der efter sigende i sidste ende kommer til at bestå af fem udgivelser, er vi altså ud over voksen-Syvert tilbage ved nogle af de miljøer, vi besøgte i den første bog. Men på forfriskende vis oplever vi mange af karakterernes relationer fra nye synsvinkler. Hvor vi for eksempel i den første bog mødte Arne, der kæmpede med sin voksende brandert, sin maniske kone, Tove, og tre børn i et sommerhus, ser vi nu det hele udspille sig igennem Toves øjne.

Vi følger desuden 19-årige Line, som kæmper med sin umulige forelskelse i Valdemar, der spiller med i et andet myteomspundet metalband. Og politimanden Geir, der udforsker de førømtalte drab. Og stjernearkitekten Helge Bråthen, der fuldstændig har mistet inspirationen. Og Ramsvik, der har fået en hjerneblødning og ligger på hospitalet i en vegetativ tilstand. Og neurologen Jarle, der har svært ved at forstå at mennesker, der burde være døde, ikke dør. Og skolelæreren Gaute, der tror, at konen er ham utro, foruden præsten Kathrine, altså Gantes kone, som vi også fulgte i den første bog.

Det hele er altså på sin vis, som det plejer i Knausgårdland. Vi hygger os med hverdagens gøremål, og af og til bliver det også lidt filosofisk. Og når det hele så ovenikøbet er omgærdet af en god del mystik, ja så bliver det helt igennem herligt at læse.

Jeg synes, at den tredje bog i serien er den bedste indtil videre. Og det er den selvfølgelig blevet i kraft af at være sat op til det igennem de to første bøger. For alle disse nye synsvinkler på velkendte miljøer og det faktum, at der efterhånden knyttes mange bånd imellem karakterernes forskellige bevægelsesbaner, har en meget kraftfuld effekt på læseren. Det føles hele tiden som om, at vi nærmer os nogle svar på de spørgsmål, vi har rodet rundt med, siden vi først lagde vores øjne på Morgenstjernen.

"For at kunne komme som en overraskelse i vore dage måtte banen den fulgte, vare i flere hundrede år. Ingen observationer af den siden middelalderen, og dengang var himmelfænomenerne de så og nedskrev, så mange og så utroværdige at denne var gået under radaren. Så enkelt var det. Men folk ville have spænding, folk ville have mysterier, folk ville have det ukendte."

Men som neurologen Jarle påpeger, så er det jo mysterier, folk vil have. Det bliver altså spændende at følge denne hårfine balance, som Knausgård har fundet frem til, hvor han hele tiden synes at bevæge sig mod åbenbaringen, imens han samtidig bevarer mystikken. Jeg er ikke sikker på, at det nogensinde har været eller ér meningen, at vi skal løse mysteriet om stjernen. Men jeg er sikker på, at jeg vil have mere. Meget mere. Og det ser heldigvis ud til, at jeg ikke skal vente så længe.